

Bryssel den 17.10.2018
COM(2018) 699 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**Genomförandet av EU:s politiska åtaganden för tryggad livsmedelsförsörjning och
nutrition:**

tredje tvåårsrapporten

{SWD(2018) 440 final}

1. INLEDNING

Detta är den tredje rapporten i vilken kommissionen belyser EU:s och dess medlemsstaters framsteg i arbetet med att genomföra sin gemensamma politik för en tryggad livsmedelsförsörjning¹. Rapporten åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar med mer information om analyser och fallstudier. Genom hela rapporten ges olika exempel på hur EU och dess medlemsstater ytterligare har trappat upp sitt stöd och vidtagit åtgärder med anledning av rekommendationerna och rådets slutsatser från 2016.

2. UTVECKLING AV DEN GLOBALA POLITIKEN OCH EU:S POLITIK

År 2017 led 821 miljoner människor i världen av svält. Det innebär att osäkerheten i livsmedels- och nutritionsförsörjningen ökade för andra året i rad, efter att ha minskat stadigt under mer än ett decennium. Antalet kroniskt undernärda barn har minskat, även om ett av fyra barn under fem års ålder fortfarande är drabbat. Världens befolkning väntas överstiga 9 miljarder år 2050, vilket leder till ökad konkurrens om begränsade resurser. Detta sammanfaller med klimatförändringens allt snabbare effekter, konflikter och ökade påfrestningar på mark- och naturresurser och på livsmedels-, vatten- och energiförsörjningen. Dessa utmaningar kommer att kraftigt påverka det jordbruksbaserade livsmedelssystemets förmåga att försä en snabbväxande befolkning med en hälsosam och näringsrik kost.

Målen för hållbar utveckling, särskilt mål 2, syftar till att påskynda arbetet och få länderna att sluta upp bakom målet att ”avskaffa hunger, uppnå tryggad livsmedelsförsörjning, uppnå en bättre kosthållning och främja ett hållbart jordbruk” till 2030. I enlighet med EU:s rättighetsbaserade perspektiv, däribland rätten till mat, är arbetet med att avskaffa hungern och förbättra kosthållningen för de mest utsatta grupperna en viktig del i det nya europeiska samförståndet om utveckling². I den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från 2016 betonas vikten av att intensifiera arbetet med att förebygga konflikter och komma till rätta med de bakomliggande orsakerna, t.ex. ojämlikhet, resursstress och klimatförändring, eftersom de bidrar till ökenspridning, markförsämring samt brist på vatten och livsmedel. Genom denna stöder EU och medlemsstaterna regeringsledda hållbara strategier för förebyggande och beredskap som bidrar till uppbyggnaden av motståndskraft.

EU och dess medlemsstater fortsätter att lägga stor vikt vid att förändra kvinnors roll. De fokuserar särskilt på att främja en förändrande ansats, som inte bara syftar till att förbättra kvinnors tillgång till resurser, utan även till att garantera deras lika rättigheter, för att på så sätt se till att de åtgärder som vidtas bidrar till att ge kvinnor och män fördelar och egenmakt.

EU och dess medlemsstater bidrar till att stärka utsatta personer i partnerländer genom att verka för bättre arbetstillfällen och inkomstmöjligheter. Med lanseringen av den externa investeringsplanen 2017 inleder EU ett samarbete med finansinstitut för att skapa eller åter skapa en ekonomisk dynamik i partnerländerna för att skapa en rättvisare ekonomisk tillväxt i landsbygdsekonomier. Som ytterligare ett led i arbetet med att komma till rätta med det komplexa sambandet mellan en osäker livsmedelsförsörjning, fattigdom på landsbygden och migration, fördjupar EU samarbetet och dialogen inom partnerskapet med Afrikanska unionen och anordnar tillsammans med Afrika olika näringslivsforum för att möjliggöra fler sysselsättningsmöjligheter för ungdomar och kvinnor. Det senaste forumet hölls i Abidjan i november 2017 och fokus låg då på att utveckla offentlig-privata partnerskap på det jordbruksindustriella området. Detta ligger i linje med förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika som syftar till att komma till rätta med de bakomliggande orsakerna till instabilitet, tvångsflyttningar och irreguljär migration, och till att bidra till en bättre migrationsförvaltning och bygga vidare på de möjligheter som finns.

Åtgärder för att främja innovation och forskning är en förutsättning för att förbättra jordbruket och livsmedelssystemen. Vid toppmötet One Planet 2017 åtog sig EU och Gates Foundation att mellan 2018 och

---

¹ EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen (KOM(2010) 127).

² Europeiska unionens officiella tidning C201/1, 30.6.2017.

2020 satsa 270 miljoner euro vardera på gemensamma insatser för klimatrelevant innovation och forskning inom jordbruket i tredjeländer. Jordbruket spelar en viktig roll eftersom det är en sektor som är central i många länders nationellt fastställda bidrag och en sektor som EU och dess medlemsstater bidrar till att stödja genom samarbete inom program för hållbart jordbruk. EU följer Frankrikes exempel och försöker få medlemsstaterna och andra organisationer att sluta upp kring målet på 1 miljard US-dollar. Dessutom har partnerskapet mellan EU och Afrika om forskning och innovation för att främja en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition och ett hållbart jordbruk börjat genomföras i praktiken. Finansieringen kommer från Horisont 2020-programmet och från Afrikanska unionens system för forskningsbidrag.

G7-ledarna är fortfarande fast beslutna att hjälpa 500 miljoner människor ur svält och undernäring fram till 2030. Vid toppmötet i Taormina 2017 beslutade de att öka sitt gemensamma stöd för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition och ett hållbart jordbruk i Afrika söder om Sahara genom en rad åtgärder, bland annat genom att öka det offentliga utvecklingsbiståndet. Som ett led i G20-partnerskapet lanserade G20-ledarna under 2017 initiativet för ungdomssysselsättning på landsbygden, eftersom de insåg att omvandlingen av landsbygden är en nödvändig process för att skapa arbetstillfällen, öka inkomsterna och skapa en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition.

3. RAPPORTERING OCH FRAMSTEG

Detta avsnitt ger en ögonblicksbild av EU:s och medlemsstaternas utbetalningar för att åstadkomma en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition och de senaste framstegen i arbetet med att uppfylla resultatkriterierna för de politiska prioriteringarna.

Utbetalningar⁴

Jämfört med den första och andra rapporten ökade EU:s och medlemsstaternas årliga ekonomiska stöd för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition till 4 200 miljoner euro – en ökning med 14,7 % sedan 2014 och med 24,8 % sedan 2012. Detta utgör omkring 6 % av det totala offentliga utvecklingsbiståndet 2016. Det är dock en knapp minskning från omkring 8 % av det offentliga utvecklingsbiståndet 2012 och 2014.

Medan stödet till globala initiativ och globala allmänna nyttigheter för att främja en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition ligger kvar på en stabil nivå (19 % – en minskning från 25 % 2014) ökade stödet på landnivå under 2016 från 66 % till 69 %. Det regionala stödet för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition ökade från 9 % till 12 %.

Tabell 1 visar att stödet till Afrika söder om Sahara ökade ytterligare under 2016 och utgjorde 53 % av stödet för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition. Medan stödet till Asien minskade något under 2016 ökade stödet till Latinamerika och Västindien samt grannskapsländerna. På det hela taget har det inte skett några större förändringar och uppgifterna visar att stödet för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition, trots yttre påfrestningar och nödgärder, fortfarande är en högt prioriterad fråga för EU och medlemsstaterna.

---

³ <http://www.g7italy.it/en/documenti-altri>.

⁴ Det är värt att notera att många medlemsstater har betalat ut ytterligare medel som ligger långt över de totalbelopp som anges här. I denna rapport beaktas dock endast utbetalningar över 100 000 euro. Dessutom använder EU och dess medlemsstater olika rapporteringsmetoder. De belopp som anges i denna rapport återspeglar endast den specifika metod som använts här.

⁵ I likhet med tidigare rapporter bygger denna tredje rapport – som gavs ut 2018 – på de senaste officiella siffrorna, som sträcker sig till och med 2016.

Tabell 1: Geografisk fördelning av EU:s och medlemsstaternas stödutbetalningar för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition under 2012, 2014 och 2016

	2012	% 2012	2014	% 2014	2016	% 2016	Variation
Afrika söder om Sahara	1 439	43 %	1 663	45 %	2 242	53 %	74 %
Globalt	958	28 %	899	25 %	800	19 %	112 %
Asien	593	18 %	539	15 %	509	12 %	106 %
Latinamerika och Västindien	231	7 %	225	6 %	285	7 %	79 %
Grannskapsländer	88	3 %	231	6 %	312	7 %	74 %
Övriga	56	2 %	102	3 %	52	1 %	198 %
Totalt	3 366	100 %	3 659	100 %	4 200	100 %	87 %

Tabell 2 innehåller en översikt över utbetalningarna och visar antalet program, stödbelopp och antalet stödmottagande länder. Huvuddelen av stödet går fortfarande till politisk prioritering 1, även om det minskade från 60 % till 50 %. I stället ökade stödet till de övriga fem politiska prioriteringarna. På det hela taget har programmen blivit fler under de senaste två åren. Fler länder tar också emot stöd för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition när det gäller åtgärder som rör nutrition och social trygghet. Dessutom fanns det en stor genusmedvetenhet och ett starkt fokus på att stödja åtgärder för att anpassa sig till och minska klimatförändringen. Under 2016 kan 57 % av stödet anses ha ett jämställdhetsperspektiv, 43 % av stödet går till klimatanpassning och 16 % av stödet går till att minska klimatförändringen. Av hela stödet är omkring 12 % avsett för forskning.

Tabell 2: Framsteg i förhållande till resultatkriterier

Resultatkriterier	Antalet program			Mottaget stöd			Antalet länder		
	2012	2014	2016	2012	2014	2016	2012	2014	2016
År									
1. Förbättra småbrukarnas återhämtningsförmåga och försörjningsmöjligheter	1 560	1 822	1 863	2 022	2 137	2 120	108	103	108
2. Stöd till effektiv styrning	410	588	632	395	535	698	84	92	87
3. Stöd till regionalt jordbruk och tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition	98	188	228	151	191	226			
4. Stärka de sociala trygghetsmekanismerna för tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition	94	102	123	209	133	254	40	40	44
5. Förbättra nutritionen	278	341	455	467	504	638	63	64	71
6. Förbättra samordningen av humanitära aktörer och utvecklingsaktörer för att öka återhämtningsförmågan	63	148	161	122	159	265	18	37	37
Varav...									
<i>Forskningsprogram</i>	149	154	463 (13 %)	379	300	493 (12 %)			69 (61 %)
<i>Program med jämställdhetsperspektiv</i>			1 878 (54 %)			2 404 (57 %)			97 (85 %)
<i>Huvudsakligt mål</i>			155 (4 %)			171 (4 %)			51 (45 %)
<i>Viktigt mål</i>			1 723 (50 %)			2 233 (53 %)			97 (85 %)
<i>Program för klimatanpassning</i>			1 344 (39 %)			1 826 (43 %)			95 (83 %)
<i>Huvudsakligt mål</i>			308 (9 %)			342 (8 %)			67 (59 %)
<i>Viktigt mål</i>			1 036 (30 %)			1 484 (35 %)			91 (80 %)
<i>Program för att minska klimatförändringen</i>			598 (17 %)			693 (16 %)			89 (78 %)
<i>Huvudsakligt mål</i>			82 (2 %)			75 (2 %)			40 (35 %)
<i>Viktigt mål</i>			516 (15 %)			618 (15 %)			86 (75 %)
	2 503	3 343	3 462	3 366	3 659	4 200			114

Framsteg i förhållande till politiska prioriteringar och resultatkriterier

Detta avsnitt innehåller en översiktlig redovisning av genomförda insatser. Mer detaljerade och specifika exempel presenteras i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

Störst uppmärksamhet ägnas fortfarande åt **politisk prioritering 1**, vilket visar att detta stöd är en central del av EU:s och medlemsstaternas utvecklingssamarbete. Till insatserna på området hör stöd för att öka landsbygdssamhällenas motståndskraft, en hållbar intensifiering av produktionen, finansiering av jordbruksnäringens utveckling, ett klimatsmart jordbruk och stöd för att ge forskningen en mer framskjuten roll i utvecklingssamarbetet inom jordbruket, i synnerhet, i syfte att främja innovation för ökat genomslag. Många projekt handlar om omvandlingen av landsbygden och territoriella strategier och bidrar till att skapa fler anständiga arbetstillfällen på landsbygden – särskilt för kvinnor och ungdomar.

Politisk prioritering 2 visar att en effektiv styrning fortfarande är ett viktigt stödområde. Under 2017 slog EU sig samman med FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) för att anordna ett evenemang och fira femårsjubileet av antagandet av de frivilliga riktlinjerna för ansvarsfull förvaltning av markrättigheter, fiske och skog. Det var också ett tillfälle att visa upp de framsteg som gjorts avseende deras tillämpning. EU och medlemsstaterna är starka anhängare av olika initiativ, t.ex. olika regionala ekonomiska gemenskaper och det övergripande programmet för utveckling av det afrikanska jordbruket (CAADP).

Inom **politisk prioritering 3** har stödet till regionala initiativ successivt ökat under de senaste tre åren, t.ex. genom stöd till regionala fiskeriprogram och ytterligare stöd för att öka kapaciteten för regionala sanitära och fytosanitära åtgärder.

Medan utbetalningarna inom **politisk prioritering 4** minskade i den senaste rapporten visar den här rapporten att stödet till sociala skyddsmekanismer (121 miljoner euro mer) har ökat kraftigt. Antalet program och länder där EU:s och/eller medlemsstaternas partnerskap blomstrar har också blivit fler.

Inom **politisk prioritering 5** fortsatte det arbete som oavbrutet har pågått sedan 2014. Här har man, genom att främja en gemensam sektorsövergripande stödstrategi för att bekämpa undernäringen, arbetat med att öka samarbetet för att främja ett nationellt åtagande och ledarskap och med att främja redovisningsskyldigheten för EU:s och medlemsstaternas stöd på nationell och global nivå.

Politisk prioritering 6 har fått välförtjänt uppmärksamhet och 107 miljoner euro mer än 2014. Den globala rapporten om livsmedelskriser 2018 visade att nästan 124 miljoner människor befinner sig i en livsmedelskris. Den visade också på behovet av att ta itu med de bakomliggande orsakerna till en osäker livsmedelsförsörjning. I enlighet med EU:s globala strategi och medlemsstaternas arbete med att operationalisera kopplingen mellan humanitära insatser, utvecklingsåtgärder och fred arbetar EU tillsammans med andra partner i det globala nätverket mot livsmedelskriser med gemensam analys och samordnade åtgärder.

Tabell 3: Specifika exempel på åtgärder som ger resultat

Politisk prioritering 1	Tyskland stöder småbrukarnas återhämtningsförmåga och försörjningsmöjligheter i över 81 länder. Genom det globala programmet för gröna innovationscentrum (som ingår i initiativet <i>One World – No Hunger</i>) utbildades 600 000 småskaliga jordbrukare (40 % kvinnor, 30 % ungdomar) och produktiviteten ökade med 35 %. I Etiopien har Österrike hjälpt 348 513 jordbrukare (varav 23,6 % är kvinnor) att öka sin jordbruksproduktivitet, över 6 000 hushåll har gynnats av återuppbyggnadsåtgärder i flodområden och 52 av 78 personer som deltog i undersökningen hade möjlighet till sparande.
Politisk prioritering 2	Inom initiativet America Latina y Caribe sin Hambre har Spanien varit en aktiv partner genom att lansera parlamentsledamöter mot hunger som en av huvudaktörerna i styrningen av en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition.

Politisk prioritering 3	Italien har gett stöd till utvecklingen av kustsamhällen i Medelhavsområdet. Här har 2 000 fiskare fått stöd i form av kollektiva bidrag och kvinnor har fått stöd i form av 60 bidrag för nyetablering av livsmedelstjänster. 500 fiskare har utbildats, tre föreningar för fiskare/jordbrukare har bildats och en hamn har anlagts för 100 fiskebåtar.
Politisk prioritering 4	Irland har gett stöd till programmet för produktivt skyddsnet i Etiopien. Genom programmet har 10 200 000 människor fått livsmedelsstöd med anledning av torkan efter El Nino 2016.
Politisk prioritering 5	Belgien har gett stöd till värdekedjorna för kyckling och solrosor i två regioner i norra Tanzania där stödmottagarnas inkomster har ökat med 24 %, trots att området drabbades av torka under 2009–2010. Konsumtionen av ägg och kyckling har också ökat kraftigt i de stödmottagande hushållen, vilket har en positiv inverkan på näringsvärdet i alla familjemedlemmars mat, särskilt barnens.
Politisk prioritering 6	Frankrike har gett stöd till ett projekt för att öka motståndskraften i sydöstra Senegal. Det visade att en ökad livsmedelsproduktion och ett ökat livsmedelsbistånd har gjort att 61 % av programdeltagarna i dag har en acceptabel livsmedelskonsumtion utifrån Världslivsmedelsprogrammets kategorisering, jämfört med 36 % av dem som inte deltog i programmet. Storbritannien har, tillsammans med kommissionen och andra, hjälpt till att med framgång utveckla IPC:s (Integrated Food Security Phase Classification) klassificering för kroniskt osäker livsmedelsförsörjning för att stödja ett evidensbaserat beslutsfattande i frågor som rör livsmedelstrygghet.

Samordning, komplementaritet och samstämmighet

Till följd av det nya europeiska samförståndet om utveckling har den gemensamma programplaneringen blivit en central del i EU:s arbete med att genomföra Agenda 2030 och stödet till partnerländernas nationella utvecklingsplaner genom att förbättra samordningen av och samstämmigheten i EU:s och medlemsstaternas utvecklingsbistånd. Stora framsteg har gjorts med den gemensamma programplaneringen. 45 länder vidtar konkreta åtgärder för att införa ett programplaneringsförfarande och ytterligare 17 länder håller på att ta de första stegen mot att delta i den gemensamma programplaneringen. Antalet gemensamma programplaneringsdokument har ökat från 10 i slutet av 2014 till 26 i februari 2018. I Laos och Senegal har mervärdet med den gemensamma programplaneringen varit tydligt under flera år, eftersom den har gjort det möjligt att åstadkomma betydande resultat på viktiga områden, t.ex. tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition.

Textruta 1: EU:s gemensamma programplanering i Senegal

Sedan 2013 har EU och dess medlemsstater haft en gemensam programplanering i Senegal. Det andra gemensamma programplaneringsdokumentet för perioden 2018–2023 godkändes nyligen i enlighet med planen för ett framväxande Senegal (Emerging Senegal Plan). Den gemensamma analysen visade att undernäring fortfarande är ett stort problem i landet, trots en del framsteg under de senaste åren. Inom den gemensamma programplaneringen arbetar man med att lösa dessa problem genom att fokusera på sambanden mellan nutrition, livsmedelstrygghet och jordbruk, särskilt på landsbygden. EU, Frankrike, Italien och Spanien arbetar tillsammans med att öka livsmedelstryggheten och bekämpa undernäringen.

Textruta 2: EU:s gemensamma programplanering i Laos

Den gemensamma programplaneringen i Laos inleddes 2012 och resulterade i en gemensam övergångsstrategi för 2014–2015. Efter denna första fas godkände EU och sju medlemsstater samt Schweiz den europeiska gemensamma programplaneringen för Demokratiska folkrepubliken Laos för 2016–2020. Nutrition är ett av strategins sju prioriterade områden där EU arbetar gemensamt, framförallt med Frankrike, Tyskland och Schweiz. Den gemensamma programplaneringen i Laos är ett utmärkt exempel på hur EU+ stöder Laos nutritionspolitik och ser till att nutrition förblir en prioriterad fråga även på andra områden. För att illustrera detta stöder EU och Frankrike gemensamt prioriterade åtgärder när det gäller nutritionskänsliga värdekedjor och rådgivningstjänster på landsbygden. EU och Tyskland stöder gemensamt investeringar i infrastruktur för rent dricksvatten.

4. RESULTATRAPPORTERING

Det kommer många rapporter från EU och dess medlemsstater om åtgärder som har gett resultat ute på fältet. Ett urval visas i tabell 4. Nederländerna, Storbritannien och kommissionen fortsätter att tillhandahålla aggregerade uppgifter från sina olika program och presenterar ett antal gemensamma resultat. Samtidigt som arbetet pågår för att försöka strama upp metoderna för att mäta och rapportera resultaten på en aggregerad nivå kvarstår fortfarande vissa utmaningar. De resultat som presenteras nedan bör inte ses som fullständiga eller jämförbara utan bör snarare ses som en ögonblicksbild av olika metoder som omfattar olika tidsperioder och återspeglar olika kriterier. Det pågående arbetet med att ta fram gemensamma indikatorer och tillämpa effektiva metoder för rapporteringen av målen för hållbar utveckling kommer att ytterligare bidra till detta arbete.

Tabell 4: Resultat ute på fältet

Nederländerna (2017)	Storbritannien	Kommissionen (2013–2017)
<p>33 700 000 undernärda personer fick stöd, varav omkring 15 500 000 bevisligen fick ett bättre livsmedelsintag.</p> <p>7 370 000 småskaliga familj jordbruk fick stöd, varav 1 950 000 bevisligen fick en ökad produktivitet och/eller inkomst och 1 590 000 fick bättre tillträde till marknaderna.</p> <p>1 360 000 hektar jordbruksmark förbättrades, varav 366 890 hektar fick mer miljöeffektiva metoder och 179 360 hektar blev mer motståndskraftiga mot påfrestningar och oförutsedda händelser.</p> <p>1 220 000 jordbrukare fick säkra markarrenden.</p>	<p>Under 2015–2017 fick 26 300 000 barn under fem år och gravida kvinnor stöd genom nutritionsrelevanta program (varav 15 200 000 var kvinnor eller flickor).</p> <p>Under 2016–2017 gav Storbritannien stöd till jordbruksindustriella investeringsprojekt som kom över 2 miljoner jordbrukare till del i utvecklingsländerna.</p> <p>Under 2011–2015 fick 8 900 000 människor (varav 4 600 000 kvinnor) stöd genom transfereringsprogram.</p> <p>Under 2011–2015 fick 3 700 000 människor (varav 1 900 000 kvinnor) en tryggad livsmedelsförsörjning.</p> <p>Under 2011–2015 fick 6 100 000 människor (varav 3 000 000 kvinnor) hjälp att förbättra sina mark- och äganderättigheter.</p>	<p>11 976 000 kvinnor i fertil ålder och barn under fem år deltog i nutritionsrelaterade program.</p> <p>14 159 000 personer med en otrygg livsmedelsförsörjning fick hjälp genom sociala transfereringar.</p> <p>På 3 675 000 hektar infördes hållbara markförvaltningsmetoder.</p> <p>3 841 000 människor på landsbygden fick rådgivning för att skapa mervärde för sina produkter och knyta jordbrukarna närmare marknaden.</p> <p>815 000 människor fick hjälp att trygga markarrenden för att kunna skapa hållbara försörjningsmöjligheter.</p>

5. TEMATISKT FOKUS

På rådets uppmaning 2016 innehåller denna rapport en fördjupning inom två specifika teman.

Klimatresilienta strategier

Jordbruket är en av de sektorer som drabbas hårdast av klimatförändringen. EU och dess medlemsstater verkar för en utveckling av jordbruket som fyller flera syften när det gäller att förbättra naturresurserna och miljön, hantera klimatförändringen, öka mark- och arbetsproduktiviteten och öka tillgången till livsmedel. En sådan utveckling är positiv för alla parter genom att generera inkomster och skapa anständiga sysselsättningsmöjligheter. Under 2014 bidrog 38 % av allt stöd för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition till en klimatanpassning. Under 2016 ökade denna siffra till 43 %.

EU och dess medlemsstater integrerar klimatåtgärder i sina befintliga utvecklingsprogram för jordbruket och främjar specifika åtgärder i sektorn för att anpassa sig till och minska klimatförändringen. Klimatresilienta strategier integreras i programmen genom en hållbar förvaltning av naturresurser, en agroekologisk intensifiering av familjejordbruk, en hållbar planering av landsbygdsområden och riskhantering. Rådgivning, information, lokalt antagen teknik och infrastrukturstöd tillhandahålls, vilket gör att partnerländer kan bli mer motståndskraftiga mot klimatpåverkan och klimatchocker. Tillsammans stöder medlemsstaterna och EU också forskning och lärande om klimatresilienta jordbruksmetoder, genom konsultativa gruppen för jordbruksforskning (CGIAR) och andra forskningsprogram. I april 2018 gav de också stöd till en debatt vid en FAO-konferens om agroekologins betydelse vid uppbyggnaden av ett hållbart jordbruksbaserat livsmedelssystem.

Detta går hand i hand med stödet till partnerländernas nationellt fastställda bidrag och övervakningen, rapporteringen och verifieringen inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar. EU och dess medlemsstater stöder internationella organisationer och fonder, t.ex. Internationella jordbruksutvecklingsfonden (IFAD), den gröna klimatfonden och Globala miljöfonden, för att påskynda arbetet med att minska och anpassa sig till klimatförändringen på alla nivåer.

Textruta 3: Stöd till forskning och lärande om nuttionskänslig och klimatresilient jordbruksteknik

EU och dess medlemsstater fortsätter att fokusera på småbrukarnas, särskilt kvinnornas, roll inom de hållbara livsmedelssystemen. De stöder forskning och lärande om nuttionskänsliga och klimatresilienta jordbrukstekniker och jordbruksmetoder via forskningscentrum och forskningsprogram inom CGIAR. Arbetet pågår också med att integrera lokala metoder och dra nytta av metodernas agroekologiska och socioekonomiska effekter.

Textruta 4: Projekt för vattenförvaltning i byar på landsbygden i Nepal

Projektet inleddes 2006 och finansierades gemensamt av Finland och Nepal. Projektet är nu inne i sin tredje fas som pågår fram till 2022. Det syftar till att öka välfärden och minska fattigdomen i byar i utvecklingsregioner genom en hållbar förvaltning av lokala vattenresurser. Projektet har bl.a. gett följande resultat: 144 000 stödmottagare har fått tillgång till vatten i enlighet med nationell standard. 358 000 stödmottagare har fått tillgång till grundläggande sanitet, bl.a. toalett i hushållet. 28 000 stödmottagare har fått tillgång till bevattning. 41 000 stödmottagare har fått tillgång till elektricitet genom mikrovattenkraft. 67 000 stödmottagare har fått tillgång till bättre spisar för matlagning. 164 000 stödmottagare har fått möjlighet till en grundläggande försörjning genom trädgårdsodling.

Nutritionskänsliga jordbruksmetoder

Undernäring och malnutrition utgör stora hinder för utvecklingen och en livslång börda. Lämpligt utformade jordbruksåtgärder kan spela en viktig roll för att hitta hållbara lösningar för livsmedelstillgång och en god kosthållning. Nutritionskänsligt jordbruk är en strategi för att garantera produktionen av ett varierat utbud av överkomliga, näringsrika, kulturellt lämpliga och säkra livsmedel i lämplig mängd och av lämplig kvalitet för att tillgodose befolkningens livsmedelsbehov på ett hållbart sätt.

EU och dess medlemsstater arbetar tillsammans med att hitta en större samsyn och anta en sektorsövergripande strategi. De arbetar tillsammans med att utforma en nuttionskänslig politik och nuttionskänsliga strategier som sätter kvinnor i centrum i länder där många drabbas av utvecklingshämningar. De arbetar med att genomföra en nuttionskänslig politik och nuttionskänsliga strategier genom att öka kunskaper och färdigheter. De övervakar program, bl.a. genom att införa indikatorer för en varierad kost och prisöverkomlighet och försöker hitta starkare belägg för kostnadseffektiva metoder för avkastning på investeringar i nutrition i jordbrukssektorn.

Ett exempel på nuttionskänsliga jordbruksmetoder är främjandet av nuttionskänsliga värdekedjor, innovativa metoder för berikning av livsmedel, näringsrik lokal diversifiering och inslag av trädgårdsodling i projekt för landsbygdsutveckling i länder där man tar ett helhetsgrepp på utvecklingen av

försörjningsmöjligheterna i samhällena. Nationella och lokala aktörer uppmanas att delta och deras ledarskap uppmanas för att främja hållbara produktionsmetoder, såsom ekologiskt jordbruk, hållbar betesdrift och integrerat växtskydd. Stöd till nutritionskänsligt jordbruk ges också till CGIAR.

EU och dess medlemsstater stöder Unicefs arbete med samhällsbaserad nutrition och sluter upp bakom SUN-rörelsen (Scaling Up Nutrition). På det offentlig-privata området är det pågående stödet till Global Alliance for Improved Nutrition (GAIN) från flera medlemsstater inriktat på att förbättra nutritionresultat för fattiga i låg- och medelinkomstländer genom marknadsbaserade lösningar i livsmedelssystemet.

6. ALLMÄNNA IAKTTAGELSER OCH REKOMMENDATIONER

Genom att redovisa sina senaste utbetalningar, som 2016 uppgick till 4 200 miljoner euro, och sitt politiska arbete har EU och dess medlemsstater visat att viktiga frågor för en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition ständigt står på den globala dagordningen. Det visar också att många länder har påskyndat arbetet med att förbättra nutritionresultaten och främja bättre försörjningsmöjligheter i jordbrukssektorn. Den analys som presenteras i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar visar vikten av följande punkter:

- 1. Att se till att frågan om en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition fortsätter att vara en ledstjärna i utvecklingsarbetet för att komma till rätta med systemfel i det globala livsmedelssystemet och utvecklingsutmaningar där livsmedels- och jordbrukssektorn spelar en viktig roll.** Som global aktör måste EU och dess medlemsstater fortsätta att forma den internationella agendan och arbeta tillsammans med alla partner för att lösa dagens och framtida problem.
- 2. Att fortsätta det gemensamma arbetet med att bygga upp en strategi för att motverka livsmedelskriser, som bygger på sambandet mellan humanitära insatser, utvecklingsåtgärder och fred, och främja det globala nätverket mot livsmedelskriser för att hitta en gemensam analys, en gemensam strategisk fördelning av resurser och samordnade åtgärder.**
- 3. Att fortsätta arbetet med att hitta en gemensam vision om nutrition och en samsyn om nutritionskänsligt jordbruk i EU och medlemsstaterna som bidrar till att stödja alla möjliga vägar att genom jordbruket påverka nutritionen.**
- 4. Att öka EU:s och medlemsstaternas medvetenhet om jordbrukets avgörande roll, både för klimatförändringen, vilket betonas i FN:s ramkonvention om klimatförändringar, och för att uppnå målen för hållbar utveckling.** Stödet kan utgå från det pågående arbetet med att genomföra Parisavtalet, t.ex. beslutet Joint Work on Agriculture som fattades i Koronivia och andra relevanta åtaganden för att hjälpa länder att nå sina nationellt fastställda bidrag.
- 5. Att öka stödet till kvinnor för att åstadkomma en tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition på nationell och lokal nivå. Här kan mer fokus läggas på att bättre fånga upp kvinnornas bidrag.** EU och dess medlemsstater kan också fokusera på strategier för att nå ut till, gynna och stärka kvinnor och på en systematisk könsuppdelad rapportering av relevanta indikatorer.
- 6. Att påskynda arbetet med en resultatkedja och gemensamma indikatorer för att övervaka framstegen och resultaten på aggregerad nivå.** Det finns ett värde i att visa hur EU bidrar till att uppnå mål 2 i målen för hållbar utveckling. Kunskap och vägledning när det gäller att mäta resultat måste vara utformade för att kunna användas av alla, även den privata sektorn.

7. **Att öka den nationella och regionala kapaciteten för jordbruksforskning om innovation genom partnerskap.** Detta arbete kan främja utvecklingssmart innovation i jordbruket, särskilt genom kapacitetsutveckling och partnerskap, t.ex. Development-Smart Innovation through Research in Agriculture (DeSIRA).
8. **Att ytterligare förankra ungdomssysselsättningen på landsbygden i politiska dialoger, att investera i nya arbetstillfällen och utbildningsmöjligheter och att se till att ungdomar beaktas i såväl politik som projekt på alla nivåer.** EU-medlemsstaternas arbete, och arbetet genom den externa investeringsplanen och förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika, bör fortsätta och utvecklas, och kopplas samman med G20-ländernas initiativ när det är lämpligt.
9. **Att främja den regionala handeln med jordbruksprodukter genom att stödja befintliga insatser för att upprätta en strategi för hållbara livsmedelssystem.** Detta handlar även om att knyta jordbrukarna närmare marknaden, upprätthålla mänskliga rättigheter och arbetsrättigheter samt skydda lokalsamhällellens rättigheter genom att tillämpa principerna om ansvarsfulla jordbruksinvesteringar och genomföra de frivilliga riktlinjerna för ansvarsfull förvaltning av markrättigheter, fiske och skog.
10. **Att tillsammans med alla berörda aktörer i livsmedelssystemet verka för att stärka de globala institutioner och förfaranden som ska styra den hållbara omvandlingen av livsmedelssystemen genom att öka samarbetet och samstämmigheten och genom att stärka de evidensbaserade åtgärderna.**